

AFRIKA- MAIL

23 | 04 | 10

Nieuwsbrief Dineke Stam | Jaargang 3 | Nummer 2

persoonlijk

Ha familie en vrienden,

Twee kantjes om vol te schrijven, maar hoe zal ik beginnen? Het is soms moeilijk om iets duidelijk op papier te krijgen zodat jullie het ook begrijpen. Want dát is natuurlijk de bedoeling! Jullie laten proeven hoe het hier is.. De mooie, maar ook minder mooie dingen mee te delen zodat jullie op de hoogte zijn en voor dit land specifiek kunnen bidden.

Onrust in het land

Het is de afgelopen maand even onrustig geweest in de hoofdstad, de wegen werden gesloten en niemand ging de straat op, maar dit was gelukkig van korte duur. Er werd verteld dat het om een coupe ging, het leger dat niet wilde luisteren naar de overheid. Het precieze kunnen jullie lezen op mijn site, maar uiteindelijk is de bevolking in Bissau bij elkaar gekomen en heeft het leger duidelijk te kennen gegeven dat ze dit zo absoluut niet willen en er is geen bloed gevloeid. Daar mogen we God voor danken.

Clubwerk

Elke week stap ik de auto in of neem ik de brommer om clubwerk te doen. In het ene dorp, Flakkendekté, wordt er elke vrijdagmiddag club gehouden en meestal neem ik wat jongeren uit ons eigen dorp mee die meehelpen. We verdelen de taken netjes, zoals het zingen, tekst aanleren, Bijbelverhaal vertellen en iemand die ervoor zorgt dat alles rustig verloopt en iedereen een plaatsje wijst; een soort koster dus. Er komen zo rond de 40 kinderen, maar de laatste weken is het weer wat minder, omdat de kinderen allemaal cashew aan het zoeken zijn, van 's ochtends vroeg tot laat in de middag.

Ook heeft het dorp vorige week een groot feest gehad want er zijn zo'n 40 mannen de Fanadu ingegaan. (3 maanden in het bos, besnijdenis en ingewijd in de geheimen van het volk.) Het is een hele eer als je er heen mag en men heeft er alles voor over. Het is voor ons altijd weer verdrietig, want al deze mannen /jongens stellen zich open voor de satan. Ook is het de vraag of ze er levend uitkomen.

De besnijdenis is gelijk de eerste dag (allemaal met hetzelfde mes!) en de mannen mogen zich pas een week erna wassen in zout water. Het is echt overleven voor hen! Maar als ze er eenmaal uit zijn, dán tellen ze mee, dán mogen ze ceremonieën doen en iedereen ziet tegen hen op, dus daar gaan ze voor. Op zulke momenten wordt duidelijk wie echt de Heere Jezus wil volgen, en wie een meeloper is. Zo is er ook een sympathieke jongen van 18 jr., die altijd bij ons werkte, heengegaan. Maar een stel meisjes uit Flakkendekté weigerden pertinent om mee te zingen en dansen voor de mannen die naar de Fanadu zouden gaan.

Het andere dorp waar ik heenga, is Titi-de-Bas. Daar laat ik de jongeren zoveel mogelijk zelf de club leiden. Ze hebben er nog wel een vaste hand nodig en daarom ga ik er twee keer in de week heen. 's Woensdags kom ik met het groepje jongeren bij elkaar en delen we de club voor zondag in, bestuderen we samen het gedeelte waarover verteld gaat worden en 's zondags ben ik er bij om te kijken hoe het gaat en evalueren we de club. Het clubwerk is fijn om te doen, en zeker als je ziet dat de jongeren er zich ook echt voor inzetten om kinderen het goede Nieuws te brengen.

nieuwe visie

Jedidja

Naast het clubwerk en kliniekwerk, dat we 3 ochtenden in de week doen, zijn we ook druk bezig met het opstarten van het nieuwe project. Vorige keer heb ik erover geschreven en ik wil jullie vragen op de site te kijken voor echt uitgebreide informatie, want die kan ik hier niet geven. Het is allemaal ontstaan uit de nood die we zagen onder kinderen met een handicap. En nu zijn we zover dat we fiat vanuit Nederland hebben en mogen beginnen. Ons project heeft de naam 'Jedidja' gekregen, wat 'bemide van de Heere' betekend. Wij weten vanuit de Bijbel dat de Heere júist naar dit soort kinderen om wil kijken, en door Hem bemind zijn. We hopen en bidden dat we een schakel mogen zijn in het geheel om de liefde van de Heere Jezus aan hen en hun familie te laten zien en de kinderen te helpen in hun nood.

Het logo
bij het
nieuwe
project

Buasat

Ik wil graag nog aan jullie vertellen waarom we nu in Bissau zijn;

30 maart ging Gerda met 4 jongeren op reis om een aantal dagen te evangeliseren in verschillende dorpjes, 2 uur rijden bij ons vandaan. Ik heb hen weggebracht en ben er tot de volgende dag gebleven. D ie dag dat ik terug zou gaan, nam een christen ons mee naar een huis van een ventje die epilepsie had want hij had gehoord over ons nieuwe project. Toen we bij zijn huis aankwamen zagen we hem liggen op de veranda. Een ventje van 10 jaar. Hij gaf helemaal geen reactie toen hij ons zag en we zagen dat hij veel pijn had. Daarna begon de vader te vertellen; *"Ja, hij heeft epilepsie. Afgelopen tijd heeft hij elke dag een aanval. We hebben echt alles geprobeerd (langs toverdokters gaan) maar niets heeft geholpen. Op een dag (sinds vorig jaar november) kon hij ook niet meer lopen, zijn ene zij is opgezet en nu praat hij ook niet meer. Wij weten ook niet meer wat we met hem moeten."* Wij zagen een ventje dat dringend hulp nodig had, anders zou het sterven. Naar wat wij zagen, leek het erop dat hij zijn heup gebroken had, erge bloedarmoede had en helemaal verwaarloosd was waardoor hij zo

apathisch was geworden dat niets hem meer interesseerde. We hebben met het ventje gebeden en gezegd dat we zouden na gaan denken of we hem konden gaan helpen. Toen we thuiskwamen was het duidelijk voor ons dat we hem heel snel in Bissau wilden hebben en daarom hebben we hem en zijn moeder gisteren opgehaald en zijn we naar het ziekenhuis gegaan.

Toen we hem ophaalden zei zijn vader: *"Sinds die dag dat jullie hier geweest zijn en gebeden hebben, heeft hij geen een aanval meer gehad en hij begint ook weer wat te praten!"* Wat heeft de Heere al verhoord! We zagen dat hij er al wat beter uitzag en zo zijn we hier gisteren aangekomen. We zijn vanochtend 7 uur vertrokken en we hebben bij elkaar 3 ziekenhuizen gezien. Het eerste ziekenhuis zei dat ze geen orthopeed hadden, het 2^e kon ons helpen maar het röntgenapparaat werkte niet helemaal dus moesten we naar het 3^e ziekenhuis om foto's te maken. Het werd al snel duidelijk; de heup is gebroken. Helaas, toen we met die foto terugkwamen in het 2^e ziekenhuis zei de arts geen tijd meer te hebben om de foto te bekijken.

Het ventje is nu ingegipst en we mogen maandag met hem terugkomen. Een hele teleurstelling voor ons. Gelukkig heeft een verpleegkundige nog even snel een recept geschreven zodat hij pijnstilling en sulfate ferrose krijgt. Ook heeft hij de familie duidelijk gemaakt dat ze het ventje h eel slecht behandeld hebben. Buasat, zo heet het ventje, is echt helemaal op van al dat gereis maar we hopen echt dat er toch nog wat voor hem gedaan kan worden. Maandag hopen we naar een Cubaanse orthopeed met hem te gaan en horen we of hij hier geholpen kan gaan worden, of niet...

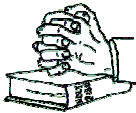

Pilot-project

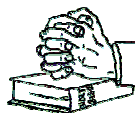
Zo komen we, doordat we ons nieuwe project bekendmaken, steeds weer nieuwe kinderen tegen. Allemaal met hun eigen (lichamelijke) problemen. We zijn nu een pilot-project gestart in onze regio. We nemen anamneses af bij kinderen die ervoor in aanmerking komen.

We stellen een behandelplan op en hopen zo met lokale veldwerkers aan de slag te kunnen. Daar kijken we nog steeds naar uit. We zullen ongetwijfeld knelpunten tegenkomen, maar die zijn er om opgelost te worden. Als de Heere het geeft, hopen we in de toekomst, als er voldoende financiën zijn, het project in het groot op te gaan zetten, verspreid over 2 provincies. Nogmaals, lees even op de site wat de plannen zijn en ik hoop dat jullie ook voor dit nieuwe project zullen bidden. De nood is groot!

Hartelijke groet, Dineke
Ps: Twee kantjes zijn toch zo vol..

gebed

Om te bidden:

- Het opzetten van het 'Jedidja' project, dat we in alles de leiding van de Heere mogen ervaren.
- Dat de Heere de harten van mensen wil veranderen zodat ze de waarde in zullen zien van gehandicapte kinderen.
- Dat we organisaties zullen vinden die ons project kunnen steunen.
- Dat we betrouwbare christenen zullen ontmoeten die in het project mee willen werken.
- Gods zegen voor de clubs in Flakkendekté en Titi-de-Bas.
- Bidden voor mij persoonlijk, dat alle struikelblokken (o.a. de taal /het cultuurverschil) die ik nu nog ervaar om hier te werken, weggenomen mogen worden.

Om te danken:

- De goede gezondheid die ik heb, mijn collega's zijn ook allemaal goed gezond.
- De hulp die we nu al kunnen geven aan verschillende kinderen en de uitwerking die dat heeft.
- De vreugde die ik ervaar om hier te werken.
- Voor de hulp ook vanuit Nederland. Zo is er al een officiële folder en banner voor het project gemaakt. De drukker heeft de eerste oplage geschonken. Ook aan officiële bouwtekeningen wordt vrijwillig gewerkt.

Ontbijtdoos
voor
volwassenen

ontbijtactie

Op dit moment wordt er een ontbijtactie georganiseerd voor het nieuwe project. Tot **24 april** is er gelegenheid om u hiervoor op te geven. Voor meer informatie en opgave: zie website. De dag voor Moederdag hopen we de ontbijtjes te bezorgen. We hopen op een geslaagde actie met een mooie opbrengst voor het Jedidja-project.

Vanaf deze plek willen we iedereen die aan deze actie meehelpt heel hartelijk bedanken!

colofon

TFC

Contact

Jacoline Stam
Claes de Jongestraat 35
2957 AD Nieuw-Lekkerland
Tel: 0184-684162

M.b.t. de nieuwsbrief

Christa de Jong-den Ouden en
Nelly van Meuwen-Oskamp
Tel: 0613921277 / 0182-381218
e-mail: [tfc\(at\)dinekenaarafrika.nl](mailto:tfc(at)dinekenaarafrika.nl) *

Giften

Een gift kunt u overmaken naar: rek.nr. **6849217**
t.n.v. Stichting Kinderhulp Mondiaal
te Hendrik-Ido-Ambacht o.v.v. project Jedidja

Dineke Stam (st. Kimon)

Apartado 908 Bissau
RBG --Guinee-Bissau
West-Afrika

Mail : [dineke\(at\)dinekenaarafrika.nl](mailto:dineke(at)dinekenaarafrika.nl) *

Website: www.dinekenaarafrika.nl

* Vervang (at) door @

maandelijks een update op
www.dinekenaarafrika.nl